

CONÈIXER SERINYÀ A PEU
Itinerari 3. Prop del nucli de Serinyà (fonts, glaç i coves)

Fitxa de l'itinerari

Sortida i arribada: plaça de l'Ajuntament de Serinyà

Distància: aproximadament 4,680 km

Desnivells: uns 60 metres

Resum i elements d'interès: aquest recorregut ens durà, sense allunyar-nos massa del nucli de Serinyà, per camins de bosc i indrets ombrívols, on visitarem diverses fonts, un pou de glaç, un molí i una balma (o bauma) excepcional, la Bora Gran d'en Carreres, on s'han trobat restes del paleolític superior.

Època recomanada: qualsevol època de l'any, fins i tot a l'estiu.

0,00 minuts, plaça de l'Ajuntament. Sortim de la plaça pel carrer Joan Carreras cap a la dreta. Enfront nostre tenim la bonica masia de **can Carreres**. Ben aviat travessem el **Serinyadell** per un pont. Podem observar, a l'esquerra, els rentadors que encara s'utilitzen en l'actualitat per rentar-hi roba i fer petar la xerrada. En una cruïlla de carrers, un cop passada aquesta riera, anem en direcció al veïnat de Bosquerós pel carrer de Figueres. En una nova cruïlla deixem la direcció a Bosquerós i continuem, a la dreta, pel mateix carrer.

0,06 (0,450 km) Just després de la primera corba pronunciada a l'esquerra, trenquem –també a l'esquerra– per un carrer sense asfaltar (el carrer del Ser) que ens farà passar, en un principi, per davant del portal de la finca de can Quintana (indicat amb el número 23).

0,09 (0,640 km) Afluïm al carrer d'Esponellà –aquí de terra i gairebé convertit en un corriol– sense cap placa que ens n'indiqui el nom. El seguim cap a la dreta. Passem pel costat d'una casa de nova construcció i, cap al final del carrer, de can Patrona.

0,11 (0,810 km) Trobem el camí asfaltat que va cap al pla de Martís. Anem cap a la dreta.

0,12 (0,870 km) Just abans d'una bifurcació, deixem el vial per on caminàvem per baixar decididament per un corriol –en els seus inicis imprecís– que trobem a l'esquerra i que ens endinsa al bosc. En aquesta bifurcació de carreteres, a l'esquerra aniríem cap a la casa de colònies Els Refugis i a la dreta, cap al pla Martís.

0,13 (0,940 km) Font de la Canova. Un cop vista la font –actualment seca i en un cert estat de deixadesa, però que encara conserva el seu encant– la vorejarem per sobre i continuarem baixant, més suaument, pel corriol per on anàvem.

0,14 (1,040 km) Petita clariana en el bosc. Si ens hi fixem, a la nostra esquerra, veurem un roure amb un senyal rodó de pintura vermella en el tronc. Ens marca l'inici d'un altre corriol que agafarem, tot deixant el camí per on havíem baixat fins ara. Creuem el rec de les Comelles, un petit torrentet. Anem seguint

sempre el corriol principal. Ben aviat passem per sota d'una línia elèctrica i rodegem per alt les instal·lacions dels Refugis. Després el camí s'orienta més cap a ponent i pugem amb ganes per un camí més pedregós.

0,21 (1,460 km) Passem per sota d'una altra línia elèctrica i estem a un tir de pedra de can Vidal, de recent construcció. El camí continua entre tanques de finques, en un espai força desendreçat.

0,24 (1,610 km) Camí asfaltat. Encara que tampoc no hi hagi cap indicador, hem arribat al carrer de les Alzines, de nom ben aconseguit perquè ens trobem en una zona boscosa on domina aquest tipus d'arbre, també anomenat aulina. A l'esquerra, podem veure unes cases: són les darreres edificacions del carrer del Nord, que en la seva continuació s'ha convertit en el de les Alzines. Nosaltres continuem, de baixada, a la dreta. Més endavant obviem un trencall asfaltat que ens ve per l'esquerra i que ens duria al carrer de Garbí. Seguim en la mateixa direcció que dúiem.

0,26 (1,780 km) Bifurcació. Deixem a l'esquerra el carrer de les Alzines, que aquí passa a dir-se carrer del Torrent i que ens retornaria al centre del poble. Anem a la dreta pel carrer del Pla de Serinyà, actualment un vial de terra. El pla de Serinyà és una àmplia zona de camps que encara es conreen. *En aquest punt tenim en front nostre una bonica visió de la Mare de Déu del Mont i d'altres muntanyes garrotxines. Dels Pirineus veiem parcialment el massís del Canigó i, més cap a l'esquerra, altres cims fins al Puigmal. En una carena més baixa, a la dreta, podem veure-hi l'ermita de Santa Magdalena.*

0,27 (1,870 km) Desviació a l'esquerra. *Si seguíssim recte, aniríem a can Boix i després podríem acostar-nos a la cinglera que penja sobre el Ser i a la cova dels Encantats per un camí en mal estat.* Nosaltres tombem a l'esquerra. Passem per darrere de can Piquer i aviat caminem entre camps (dreta) i un graonat de feixes abandonades damunt del Serinyadell. Amb els anys els pins han anat substituint els conreus en aquest espai de sobre el riu. Passem per davant del portal de la finca de can Melca. Entrem a dins del bosc i baixem lleugerament.

0,31 (2,190 km) Bifurcació. Anem cap a la dreta, tot seguint un camí que marxa per un bosc d'alzinar amb marfull. *Si baixéssim pel de l'esquerra, al cap d'uns dos minuts, veuríem al peu del camí, just en un revolt de l'esquerra, un forn de calç. Amb un subsòl carregat de guixos no ha d'estranyar que proliferessin els forns de calç. Era una manera senzilla i econòmica d'obtenir material per a la construcció en una època en què el ciment no era gaire utilitzat.* Anem planejant fins que baixem amb ganes per un corriol ben fressat.

0,37 (2,660 km) Horts del Pou, zona d'hortes que fan goig de veure, de ben cuidades que estan. L'aigua no escasseja, ja que una petita resclosa desvia l'aigua del Serinyadell cap als horts. Travessem aquest espai per un corriol que segueix el fluir de l'aigua d'un rec fins arribar a una esplanada on agafem el camí carreter que utilitzen els hortolans per accedir-hi amb vehicle. Just sortir de l'esplanada, tombem a la dreta, deixant el camí carreter que ens duria a la carretera d'Olot (C-66).

0,40 (2,810 km) Passem per sota de l'edificació del Molinot —o molí petit de n'Illa— un dels molins que s'accionava amb l'aigua del torrent i que havia estat una indústria farinera que acabà molinant guix. Tenim ben a prop la ribera del Ser, que poc més amunt acaba de rebre les aigües del Serinyadell. Uns pocs metres passat el Molinot, ens separem del camí principal i baixem a trobar la font d'en Cofí, normalment seca. Un xic més avall trobem la font dels Màrtirs. Aquesta última sol rajar més i normalment és potable. *En els murs que l'envolten, hi podem descobrir una abundant població de la falguera llengua de cérvol, de color verd clar, típica de zones ombrívols. Paga la pena d'acostar-nos més al Ser per gaudir de la ufanosa vegetació que aquest espai humit afavoreix créixer.*

Desfem les nostres passes fins a trobar el camí carreter del punt 0,37 i ara el seguim cap a ponent, en direcció a la carretera d'Olot. Gairebé no ens n'adonarem, però estem travessant la part final del Serinyadell per un pont, força tapat per la vegetació, d'una alçada considerable. Fa impressió mirar l'aigua per sota nostre des d'aquest pont sense baranes per on es passa des de fa anys.

0,45 (3,100 km) Ens separem del camí carreter per entrar a l'indret de la casa del Pou. Al costat d'aquest habitatge força degradat, hi trobem l'explicació del seu nom: un ben conservat **pou de glaç**.

Si ens hi acostem, podem observar que encara té el sostre sencer. Pocs anys enrere, hi havia una llinda en la porta de llevant que indicava la data de 1680. El pou de glaç s'utilitzava per dipositar i conservar els blocs de gel que es treien a l'hivern d'unes basses que hi havia a prop. El blocs s'entraven al pou per les seves obertures i se solien separar amb palla, o amb altres materials (com el boll dels cereals), per evitar que es fonguessin i així poder-los conservar fins a l'estiu. El comerç del gel va tenir el seu període màxim d'expansió entre els segles XVII i XIX.

Deixem aquest indret reprenent el mateix camí per on anàvem i on aviat la terra es converteix en asfalt. Anem paral·lels a la C-66, sense travessar-la mai.

0,50 (3,410 km) Encalcem un vial d'accés a la carretera d'Olot. Seguim en la mateixa direcció.

0,51 (3,510 km) Cruïlla de quatre camins. Per la dreta, passant per sota la C-66 per un túnel, arribaríem a la pairalia de Gatielles i entrariem a la vall del Ser. Nosaltres tombem a l'esquerra, en direcció a la torneria Santamaria, seguint els senyals blancs i vermells del sender de llarg recorregut, GR-1.

0,52 (3,590 km) Just abans de l'entrada de la torneria, els senyals del GR-1 ens fan tombar a la dreta.

Abans d'iniciar la pujada, val la pena que ens girem a contemplar la panoràmica que se'ns obre damunt de la vall del Ser: de migdia a ponent trobem la Mare de Déu del Mont, un bocí de la Tossa d'Espinau, els puigs de Malveí, Castellet, Bassegoda i més a primer terme, La Calma. Més llunyà, el massís del Canigó. Puig de Sant Marc, Comanegra, crestes de Rojà, Costabona, Bastiments, Gra de Fajol, pic de Freser; la blancor de l'ermita del Sagrat Cor; la Creu Blanca i el Pi de Sant Josep i a baix les cases del Sabadí i

ca n'Aulina; Puigsacalm, i al dessota, i més a primer terme, els Tres Termes de Boquià i la zona de Bacs d'Illa.

Ens enfilem ara per un camí que transcorre per un bonic alzinar amb alguns pins i passem per sota d'una línia elèctrica.

0,54 (3,680 km) Tombem a l'esquerra pel primer corriol que trobem, tot deixant el GR-1, que continua cap al centre de Serinyà. Al moment creuem un escorranc d'aigua i, després d'una pujadeta, enforquem amb un altre corriol, que seguirem cap avall. Obviem, de bon principi, un corriol que s'enfila a la dreta i, més endavant, un trencall que baixa a l'esquerra cap a una casa i la indústria de torneria. Caminem una estona entre els arbres per aquest indret agradable per passejar-hi.

0,57 (3,910 km) Enforquem un camí més principal i més pedregós. El seguim de baixada cap a l'esquerra. Quan el camí perd força, es divideix en tres corriols. En aquesta cruïlla, baixem pel de l'esquerra.

0,59 (4,060 km) Font del Sagrat Cor, que sol rajar sempre, però que a voltes no és potable. Properes, tindríem també la font d'en Piquer i la font d'en Pinell. Si ens arribem fins a tocar el riberal, podem observar la riquesa i la varietat de la frondosa vegetació d'aquest espai: freixes, pollancres, avellaners, saücs, cues de cavall... Desfem camí per on hem vingut fa un moment, fins la cruïlla de tres corriols i pugem pel que ens encara cap a sud-est.

1,02 (4,220 km) Som a tocar un cingle d'aglomerat. D'aquí surt un caminet (dreta) que ens durà, de pujada, a la **Bora Gran d'en Carreres**, que s'entreveu entre el fullatge dels arbres.

Bora és un mot preromà que significa cova i que ha quedat preservat en la toponímia de cavitats del nord de Catalunya. La Bora Gran d'en Carreres va ser descoberta l'any 1866 i és un dels jaciments més interessants de l'última etapa del paleolític superior, entre 11.000 i 16.000 anys enrere. Les restes en pedra que s'hi han trobat són en la seva majoria de sílex, que era d'importació, ja que en les nostres comarques no es troba aquest material.

Un cop visitada aquesta interessant balma, retornem al corriol per on veníem i el seguim cap a la dreta. Tot passejant per aquest lloc ombrívol i fresc, sentim la remor de l'aigua del Serinyadell sota nostre. Passem per un curt però bonic tram graonat.

1,04 (4,320 km) Enforquem amb un camí més ample que seguirem a l'esquerra per acabar d'arribar al poble. Aviat entrem al nucli de Serinyà per la plaça de l'11 de Setembre i caminem pel carrer de les Vinyes, que seguirem en la seva totalitat fins que troba el carrer Joan Carreras, que prendrem a l'esquerra per arribar a la plaça de l'Ajuntament.

1,09 (4,680 km) Plaça de l'Ajuntament.

